

EZEKIEL 31.

KRISTENHEDEN SKAL IKKE HOLDE STAND.

31, 1. 2. Og det skete i det ellefte Aar, i den tredje Maaned, paa den første Dag i Maaneden, da kom Herrens Ord til mig saaledes: Menneskesøn! Sig til Farao, Ægyptens Konge, og til hans larmende Mængde: Hvem er du lig i din Storhed? — Kapitel 31 skildrer Kristenheden som et Cedertræ, der omhugges. Det begynder med et Budskab angaaende Satan (Farao, Solguden), Kongen i den verdslige Kristenhed (Ægypten), og hele hans Mængde. Hvormed skal man sammenligne dens Storhed?

31, 3. Se, Assur var en Ceder paa Libanon med dejlige Grene, en skyggende Skov og høj af Vækst, og hans Krone var imellem Skyerne. — Se Satan og hans saakaldte kristne Systemer (Assur skal maaske læses Te-assur, Buksbomtræ). Man har troet, at det aldrig skulde omstyrtes (Cedertræet er et Billede paa et Menneske med evigt Liv). Man har betragtet det som et retfærdigt Rige (Libanon var et Bjerg, hvis Navn betød hvid, snedækket). Det havde til Medlemmer (Grene) de store i Verden, baade onde og gode, og dets fremragende Mænd var meget ansete.

31, 4. Vandet gjorde ham stor, Vanddybet gjorde ham høj; med sine Strømme gik det trindt omkring hans Plantning og udsendte sine Vandløb til alle Markens Træer. — Folkene og den verdslige Sandhed (Vandene) gjorde Satans System stort; de mægtige Nationer og de tilsyneladende dybe Sandheder om Frihed, Lighed og Broderskab gjorde det fremragende. Dets Rødder (Plantninger) fik Næring fra Nationer og Sekter (Strømmene), og det udøvede Indflydelse paa alle Systemer og Organisationer i Verden.

31, 5. Derfor blev hans Vækst højere end alle Markens Træer, og hans Grene blev mange, og hans Kviste lange, for de mange Vandes Skyld, idet han bredte sig ud; — Derfor blev Kristenheden ophøjet over alt af lignende Art i Verden, dens mægtige Medlemmer voksede i Antal og fik en vidtrækkende Indflydelse paa Grund af de mange Folk, som støttede den og paa Grund af dens mange Lærdomme.

31, 6. paa hans Kviste byggede alle Himmelens Fugle Rede, og under hans Grene fødte alle Markens Dyr, og i

hans Skygge boede alle de mange Folkeslag. — De slette Aandemagter (Fugle) lavede Kirkeorganisationer (byggede Reder) iblandt dens Medlemmer (Grene). Med Støtte af dens Medlemmer (under Grenene) kunde de verdslige Regeringer (Markens Dyr) udvide deres Magtomraade; under dens Beskyttelse (i dens Skygge) levede alle Nationerne.

31, 7. Og han var dejlig i sin Storhed, ved sine Grenes Længde; thi hans Rod var ved mange Vande. — Pragtfuld, stor og mægtig var den og vidt forgrenet; thi den havde sin Rod i store Folkeslag og i store verdslige Sandheder.

31, 8. Cedrene i Guds Have fordunklede ham ikke, Cyprer var ikke til at ligne med hans Kviste, og Lønnetræer var ikke som hans Grene; intet Træ i Guds Have var at ligne med hans Herlighed. — Hvad Kristenhedens Selvbevidsthed angik, var der intet, som var dens Lige, hverken i denne eller i den tilkommende Tidsalder.

31, 9. Dejlig havde jeg gjort ham ved hans Grenes Mængde, og alle Edens Træer, som var i Guds Have, misundte ham. — Kristenheden følte sig misundelsesværdig iblandt alt det, som var og som skulde komme.

31, 10. Derfor, saa sagde den Herre Herre: Efterdi han er blevet høj af Vækst, og han har strakt sin Krone op imellem Skyerne, og hans Hjerter har ophøjet sig over hans Højde, — Paa Grund af Kristenhedens Selvophøjelse og Stolthed skulde det følgende træffe den.

31, 11. saa giver jeg ham i Folkenes Herskers Haand; efter Behag skal han handle med ham. Før hans Ugudeligheds Skyld udrev jeg ham, — Gud vil overgive Kristenheden i Folkenes Guds Hænder, i Djævelens Hænder; han skal bringe Hævn over den og udrydde den af Tilværelsen.

31, 12. og fremmede, de grummeste iblandt Folkene, huggede ham ned og lod ham ligge; paa Bjergene og i alle Dale faldt hans Kviste, og hans Grene blev sønderbrudt ved alle Landets Bække, og alle Jordens Folk steg ned fra hans Skygge og lod ham ligge, — Anarkisterne, de grummeste iblandt Folkene, vil omstyrte den. I Rigerne (paa Bjergene) og iblandt Folkene (i Dalene) skal dens Medlemmer (Grene) falde. Den nuværende Samfundsordnings Mennesker vil kaste Vrag paa dens Beskyttelse og forlade den.

31, 13. paa hans faldne Stamme slog alle Himmelens Fugle sig ned, og over hans Grene kom alle Markens Dyr, — Gejstlighedens urene Aander og den Tids revolutionære Regeringer skal drage Fordel af dens Nederlag.

31, 14. for at ingen Træer ved Vandet skal hovmode sig af deres Vækst og strække deres Krone op imellem Skyerne, og de stærkeste af dem, alle de, som drikker Vand, ikke

staa der i deres Højde; thi de er alle sammen overgivet til Døden, for at komme til Dybets Land, midt iblandt Menneskenes Børn, til dem, som farer ned i Graven. — Intet andet jordisk System skal følge dens Hovmods Eksempel; thi de bliver alle som Systemer betragtet overgivet til Døden, til en vanørende Plads i Samfundet.

31, 15. Saa siger den Herre Herre: Den Dag, han for ned i Dødsriget, lod jeg Vanddybet sørge, tildækkede det for hans Skyld, og jeg standsede dets Strømme, og mange Vande blev holdt tilbage, og jeg klædte Libanon i sort for hans Skyld, og alle Markens Træer vansmægtede for hans Skyld. — I Aaret 1918, hvor Kristenheden som System betragtet gaar ned i Glemselen (sheol) for at blive efterfulgt af Revolutionens Republikker, vil Gud forårsage Sorg i Verden. Han vil for et Øjeblik holde Anarkiets truende Bølger tilbage, Folkene skal sørge over Kristenheden, og alle Systemer i Verden, som Menneskene har dannet sig, skal svækkes ved dens Fald. — V, 392.

31, 16. Ved Lyden af hans Fald bragte jeg Folkeslag til at skælve, idet jeg lod ham fare ned i Dødsriget tillige med dem, som farer ned i Graven; da blev de trøstet i Dybets Land, alle Edens Træer, Libanons udvalgte og bedste, alle de, som drikker Vand. — Gud skal faa alle Folkeslag til at skælve i Revolutionens Krampetræknings, naar den verdslige Kristenhed som et organiseret System bliver nedstyrtet i Glemselen (ligesom Jøderne blev nedstyrtet i Sheol i Lignelsen om den rige Mand og Lazarus).

31, 17. Ogsaa de for ned med ham i Dødsriget til dem, som var ihjelslagne ved Sværdet; thi som hans Arm havde de siddet i hans Skygge midt iblandt Folkene. — Men ogsaa de skal følge Kristenheden ned i Glemsel (sheol). — V, 392.

31, 18. Hvem er du saaledes lig i Herlighed og Storhed iblandt Edens Træer? — Saa skal du da nedstødes med Edens Træer til Dybets Land; midt iblandt uomskaarne skal du ligge tillige med dem, som er ihjelslagne ved Sværdet. Saaledes gaar det Farao og hele hans lærnende Mængde, siger den Herre Herre. — Skønt den verdslige Kristenhed staaer uovertruffet i Herlighed og Magt blandt de andre Systemer, skal den dog synke ned til at blive det mest foragtede System inden for Samfundsordenen. Den skal blive regnet for hedensk og ugudelig. Ægypterne benyttede Omskærelsen, hvilket er et Billede paa den verdslige Kristenheds indbildte Samvittighedsfred ved Tro paa Vildfarelsen. Saaledes gaar det Satan, Kristenhedens Gud, og hele hans Mængde.

EZEKIEL 32.

KRISTENHEDENS ENDELIGE OMSTYRTELSE.

32, 1. 2. Og det skete i det tolvte Aar, i den tolvte Maaned, paa den første Dag i Maaned, da kom Herrens Ord til mig saaledes: Menneskesøn! Opløft en Klagesang over Farao, Ægyptens Konge, og sig til ham: En ung Løve iblandt Folkene vilde du være lig, da du dog var som Søuhyret i Havene, og du for frem i dine Floder og gjorde Vandet grumset med dine Fødder og gjorde dets Strømme mudrede. — I Kapitel 32 skildres Kristenhedens Ødelæggelse paa forskellige Maader. Den bliver fanget som et Søuhyre (32, 1—6), dens Lys udslukkes (32, 11—16), dens verdslige Kristenhed synker ned i Glemselen (32, 17—21), Anarkisterne synker ned i Glemselen (32, 22, 23), ligeledes den østerlandske Mysticisme inden for Kristenheden (32, 24, 25), de værste Klasser i den (32, 26—28), de verdslig-religøse Folk i den (32, 29), Gejstlighedens Organisation (32, 30). Budskabet begynder med en Klagesang over Satan (Farao), Kongen i den verdslige Kristenhed (Ægypten), og hans synlige Repræsentanter, den frafaldne Gejstlighed, de er iblandt Nationerne som en Løve i Magt og Grusomhed (Løven er ogsaa et Billede paa Djævelen), og som en uhyre Magt (et Søuhyre) iblandt Folkene (i Havet). De kom med deres Sekter (Floder) og opmudrede Sandhedens Vand med deres jordisk sindede Medlemmer (Fødder), de fyldte Kirkerne (Floderne) med Verdslighed.

32, 3. Saa siger den Herre Herre: Derfor vil jeg udspænde mit Garn over dig i mange Folks Forsamling, og de skal drage dig op i mit Vod. — Gud vil lade Trængselen komme over Kristenheden som en Snare, som en Bevægelse hen imod Frihed for Folket, iværksat af Fremskridtsmænd, radikale, revolutionære og Anarkister. De skal fange den, uden at den ved af det, og bringe den ud af dens Gunststilling hos Folket (ud af Havet).

32, 4. Og jeg vil kaste dig paa Land, slænge dig hen paa Marken, og jeg vil lade alle Himmelens Fugle slaa ned paa dig og mætte Dyrene paa hele Jorden med dig. — Gud vil gøre den forsvarsløs over for hele Verden. Han vil lade de sletteste Tilhængere af den faldne Kristendom (Himmelens